

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1252/2021

25.11.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радослава Петровића, Светлане Томић Јокић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела принуда у покушају из члана 135. став 2. КЗ у вези става 1. КЗ у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Илије Петрушића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 829/19 од 29.03.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 187/21 од 22.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Илије Петрушића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 829/19 од 29.03.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 187/21 од 22.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 829/19 од 29.03.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела принуда у покушају из члана 135. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 30. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је суд утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 187/21 од 22.06.2021. године делимичним уважавањем жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу К 829/19 од 29.03.2021. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Лесковцу окривљеног АА, због кривичног дела принуда у покушају из члана 135. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 30. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби чланова 4, 42, 43, 45. и 54. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, док су жалба Основног јавног тужиоца у Лесковцу у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног одбијене као неосноване и првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Илија Петрушић, у смислу одредабе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини пресуду другостепеног суда тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тач. 1) ЗКП наводима да опис кривичног дела у изреци првостепене пресуде, не садржи све елементе кривичног дела принуда из члана 135. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 30. КЗ, конкретно, опис да су претње које је окривљени упућивао оштећеном биле озбиљне и да су изазвале страх код оштећеног односно да су имале потенцијал да утичу на његову вољу.

Кривично дело принуда према одредби члана 135. став 1. КЗ чини ко другог силом или претњом принуди да нешто учини или не учини или трпи, а квалификовани облик из става 2. истог члана, онај ко дело из става 1. овог члана учини на свиреп начин или претњом убиством или тешком телесном повредом или отмицом.

Према стању у списима, окривљени АА, је у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије је извршење хтео, уз истовремену свест о забрањености дела, претњама убиством и тешком телесном повредом покушао да принуди оштећеног да му исплати 3.000 евра тако што му је путем порука на мобилни телефон слао поруке „Сутра ћеш сажваћеш телефон“, „Ћу те згазим ујутру“, „Па кад ћеш стигнеш прцко, ћу те бесим, недељу дана те нема, шта је било са паре“, „Данас имамо датум, реши ми неке паре и обавезно дођи вечерас после осам код мене“, „Ја сам ти реко, пун ми је ку.ц више од тебе да те слушам за паре и ништа се не дешава, веруј ми, родићеш их за недељу дана, а ја те данас налазим, буди сигуран“, „Где си бре, ево је недеља прође, нема те, ћу те згазим ББ, вечерас милион посто долазим по тебе“, „Ти се поново правиш будала, прцко, ћу те сломим живог, не прави се будала више“, „Ти бре, смрдљивко један, што те нема, па ја ли ћу те молим да доћеш, целог ћу те полозим, јави се како знаш и умеш“, „Ј.бо сам те мајмуне, видећеш шта ће да ти буде за ову заје.нцију, ево други месец пролази а ти мене лангираш, четири хиљаде динара си ми дао за два месеца“, „Што те нема, што се не јављаш, данас ћу на кућу да ти дођем, спреми паре“.

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње, које је окривљени предузео, садрже сва законска обележја кривичног дела принуда из члана 135. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 30. КЗ, како у погледу објективних елемената и радњи коју је предузео окривљени упућивањем квалификованих претњи оштећеном, тако и

умишљаја који је усмерен да оштећеног покуша да принуди да му преда новац, а како су правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд, као неосноване оцењује и наводе захтева браниоца окривљеног да се у радњама окривљеног АА не стичу елементи кривичног дела принуда из члана 135. став 2. у вези става 1. КЗ већ елементи кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица.

Дакле, заштитни објект кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ је лична сигурност грађана, где се последица претње нападом на живот и тело оштећеног и њему блиског лица манифестује у његовом осећању страха и несигурности, док је код кривичног дела принуда из члана 135. КЗ заштитни објект слобода одлучивања и слобода деловања.

У конкретном случају, окривљени је упућивањем квалификованих претњи покушао да принуди оштећеног да му преда новац, како је то и утврђено изреком првостепене пресуде, а не да претњама угрози његову сигурност, па Врховни касациони суд оцењује као неосноване наводе захтева да се у радњама окривљеног стичу законски елементи кривичног дела из члана 138. став 1. КЗ.

Бранилац окривљеног у захтеву даље наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива и да пресуда нема разлога односно да нису наведени разлози о исказу оштећеног, на који начин, по налажењу Врховног касационог суда, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП. Осим тога, бранилац истиче да је другостепени суд, приликом одмеравања казне, занемарио бројне олакшавајуће околности на страни окривљеног и тако указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање изнетих навода, обзиром да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, нису разлози у оквиру повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, налазећи да побјаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Илије Петрушића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић